

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **E. B.** pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. januára 2010 v Bratislave dovolanie podané obvineným E. B., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. T. S., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To 91/2008, z 19. februára 2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. B. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch z 31. októbra 2008, sp. zn. 3T 35/2008, bol obvinený E. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti, ktorej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch, sp. zn. 7P 87/03, zo dňa 30. septembra 2003 s právoplatnosťou 14. novembra 2003 vo výške 400 Sk mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. M. na svojho maloletého syna K. B., nar. X. a následne rozsudkom Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 7P 290/04, zo dňa 15. apríla 2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11 COP 62/2005, zo dňa 28. februára 2006 s právoplatnosťou 10. apríla 2006 mu bol rozsah vyživovacej povinnosti zmenený na sumu 1 500 Sk mesačne s účinnosťou od 1. septembra 2004, si túto povinnosť

riadne neplnil od 15. apríla 2008 do 31. októbra 2008, s výnimkou mesiaca máj 2008, kedy zaplatil 1 500 Sk, a októbra 2008, kedy zaplatil 1 500 Sk, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 61 800 Sk, pričom obvinený nie je nikde zamestnaný, z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Leviciach bol vyradený dňa 17. marca 2004 z dôvodu nespôlupráce a počas ďalšej evidencie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ponúknuté voľné pracovné miesta bezdôvodne odmietol a bol opätovne vyradený z evidencie uchádzačov dňom 15. januára 2007, preto nevynaložil žiadne úsilie na to, aby si našiel prácu na zabezpečenie výživy na svojho maloletého syna.

Za to mu bol podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe odvolania, ktoré podal obvinený E. B. proti tomuto rozsudku Krajský súd v Trnave uznesením z 19. februára 2009, sp. zn. 3To 91/2008, rozhodol tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného E. B. zamietol.

Obvinený E. B., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. T. S., podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. Namietal, že odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol na verejnom zasadnutí v jeho neprítomnosti napriek tomu, že súdu zaslal faxom potvrdenie o svojej práceneschopnosti. Namietal tiež, že mu nebolo doručené rozhodnutie odvolacieho súdu. Vyslovil presvedčenie, že Krajský súd v Trnave takýmto postupom, najmä s ohľadom na osobitný právny režim vo vzťahu k prečinu zanedbania povinnej výživy, ktorým je účinná ľútosť, porušil zákon.

Navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona a súčasne zrušil uznesenie odvolacieho súdu a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a o nej rozhodol.

Okresný prokurátor v Piešťanoch vo svojom stanovisku k dovolaniu obvineného uviedol, že v posudzovanom konaní podľa jeho názoru nebolo porušené právo obvineného na obhajobu, verejné zasadnutie bolo v neprítomnosti obvineného vykonané v súlade so zákonom. Dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. nie sú naplnené, preto dovolanie nepovažuje za dôvodné a ako také ho navrhuje odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por.

V zmysle ustanovenia § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného, že verejné zasadnutie krajského súdu bolo vykonané v jeho neprítomnosti, je potrebné uviesť, že podľa § 293 ods. 8 Tr. por., ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Z dikcie vyššie citovaného ustanovenia § 293 ods. 8 Tr. por. vyplýva, že krajský súd by nemohol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného, ak by boli súbežne splnené dve zákonom požadované podmienky. Obvinený hodnoverným spôsobom

ospravedlní svoju neúčast', napr. z dôvodu práceneschopnosti a doloží o tom potvrdenie a súčasne písomne súd požiada, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho prítomnosti, inými slovami požiada súd o odročenie verejného zasadnutia. V posudzovanom prípade termín odvolacieho konania bol určený ešte 15. januára 2009 na 19. februára 2009. Obvinený len faxom zaslal súdu potvrdenie o práceneschopnosti, ktorá začala plynúť 17. februára 2009. Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený nepožiadala súd písomne o to, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho prítomnosti, odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, keď verejné zasadnutie vykonal aj v neprítomnosti obvineného. Pre takýto postup boli splnené všetky zákonom požadované podmienky.

Obvinený B. namietal, že mu uznesenie krajského súdu nebolo doručené. Z obsahu spisu vyplýva, že obvinený pre účely trestného konania uviedol dve adresy. Adresu trvalého bydliska S. a adresu prechodného bydliska u svojho otca P.. Ako adresu na doručovanie písomností však uviedol adresu trvalého bydliska na S. (č.l. 77). Obvinený si zásielky súdu nevyzdvihoval v odbernej lehote na pošte a tiež mu tieto nebolo možné doručiť ani cestou polície (č.l. 102 až 116).

Podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvie.

Z obsahu spisu je nepochybné, že obvinený napriek tomu, že sa na adrese trvalého bydliska zdržiava, úmyselne sa vyhýbal doručeniu poštových zásielok zo súdu.

Je potrebné podotknúť k námietke obvineného, že mal úmysel dlžné výživné uhradiť, a tak využiť inštitút účinnej ľútosti, že mal na to časový priestor minimálne od 14. novembra

2008, kedy v podanom odvolaní takýto úmysel písomne deklaroval prvýkrát (č.l. 86), no zjavne tak neurobil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku, dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol, postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová